

27. oktober 2006
6. kontor

Samlenotat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006

1. Revisionsrettens årsrapport 2005 *side 2*
 - *Præsentation*
 - KOM-dokument findes ikke

2. Statistik – statusrapport 2006 *side 3*
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM-dokument findes ikke

3. Holdbarheden af de offentlige finanser *side 5*
 - *Rådskonklusioner*
 - COM (2006) 574

4. Skat
 - a) Alkoholbeskatning *side 13*
 - *Generel tilgang*
 - KOM (2004) 223, KOM (2006) 486

 - b) Rejsegodsdirektivet *side 17*
 - *Generel tilgang*
 - KOM (2006) 76

5. Betalingsdirektivet *side 25*
 - *Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde*
 - KOM (2005) 603

6. Ændring af finansforordningen for EU's budget *side 32*
 - *Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2006, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde*
 - KOM (2005) 181, KOM (2006) 213

Dagsordenspunkt 1: Revisionsrettens årsrapport 2005

Bidrag følger hurtigst muligt.

Dagsordenspunkt 2: Statistik – statusrapport 2006

Resumé: Rådet (ECOFIN) ventes den 7. november 2006 at drøfte statusrapport 2006 om informationskravene i ØMU'en og drage rådekonklusioner herom.

Baggrund og indhold

Statusrapport om informationskravene i ØMU'en

EFC påregnes at aflægge statusrapport om informationskravene i ØMU'en, der omfatter udarbejdelse af statistiske indikatorer, såkaldte Principal European Economic Indicators (PEEIs), til vurdering af den økonomiske udvikling. Rapporten følger op på udviklingen med arbejdet om informationskravene i ØMU'en siden sidste år. Den konstaterer, at der siden den seneste rapport fra november 2005 er gennemført en række fremskridt mht. tilgængeligheden og kvaliteten af PEEIs. 10 ud af 19 PEEIs er tæt på at opfylde eller opfylder de opstillede krav til rettidighed og dækning i forhold til 9. november 2005. Desuden er opgørelsen af HICP-inflationstal og forskellige BNP-data blevet forbedret, men der er behov for at forbedre disse indikatorer yderligere.

Rapporten konstaterer, at statistik af høj kvalitet også er vigtigt for strukturelle analyser. I denne sammenhæng peges der bl.a. på en funktionel fordeling af offentlige udgifter, bedre sammenlignelighed af reale ændringer i BNP, herunder harmonisering af metoderne, som medlemslandene anvender ved opgørelsen af produktionen af ikke-markedsmæssige tjenester samt sæson- og kalenderdagskorrektion. Derudover lægges der op til sammenlignelige statistikker om befolkningsvandringer og strukturelle arbejdsmarkedsstatistikker, med opdeling efter arbejdskrafts-kvalitet og helst i konsistens med nationalregnskaberne. I tæt relation til dette er det en prioritet at implementere og videreudvikle EUKLEMS projektet¹ for at forstå drivkræfterne bag produktivitetsvæksten i EU.

Rapporten konstaterer ligeledes, at for at sikre yderligere fremskridt med den rettidige indsamling af data og opstilling af statistikker, og for at sikre en tilfredsstillende udbredelse af økonomiske nøgleindikatorer til brug for europæisk politisk beslutningstagen, bør Eurostat og de nationale statistiske institutter nøje koordinere de statistiske processer.

Der ventes draget rådekonklusioner om rapporten, hvor ECOFIN giver sin tilslutning til rapporten og de fremskridt, der er gennemført mht. tilgængeligheden og kvaliteten af PEEIs. De nationale statistiske institutters indsats anerkendes, men der opfordres samtidig til forbedringer inden for de områder, hvor implementeringen af målene for PEEIs – set i lyset af den oprindelige deadline i slutningen af 2005 - endnu ikke er fuldført. Fremadrettede prioriteter er særligt en forbedring af offentliggørelshastigheden og kvaliteten af statistikkerne, særligt inden for serviceerhvervene og arbejdsmarkedsområdet.

Det noteres også, at resultaterne af en undersøgelse om de bedste nationale fremgangsmåder til at producere PEEIs af høj kvalitet er lovende. Som en opfølgning opfordres medlemslandene til at tage konkrete skridt til at gennemføre

¹ Projektet består i at skabe en database indeholdende mål for økonomisk vækst, produktivitet, jobskabelse, kapital dannelse og teknologiske ændringer på det industrielle område for alle medlemslandene siden 1970.

hurtigere offentliggørelser af statistikker ved at udnytte andre medlemslandes metoder og erfaringer.

ECOFIN opfordrer Eurostat og ECB til at rapportere om de opnåede fremskridt i 2007. Rådet gentager også dets støtte til en hurtig implementering i medlemslandene af de lovgivningsinitiativer, der er en del af de rammebetingelser, der er blevet taget op i forbindelse med ØMU Handlingsplanen. Eurostat og ECB opfordres til at rapportere om de væsentligste udeståender vedrørende implementeringen af ØMU Handlingsplanen i statusrapport 2007.

ECOFIN bemærker, at der skal overvejes måder til at sikre en sammenhængende tilgang vedrørende den offentlige kommunikation af væsentlige revisioner af statistikker i medlemslandene og opfordrer CMFB til at undersøge dette spørgsmål og fremsætte et forslag i midten af 2007.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der skønnes ikke at være nogen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærhedsprincippet

Sagen vedrører initiativer, der skal styrke kvaliteten og troværdigheden af statistikproduktionen i EU. Det er initiativer, der nødvendigvis må tages på EU-niveau, og regeringen skønner på den baggrund, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Den omtalte statusrapport 2006 har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Den foregående rapport, statusrapport 2005, har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for mødet i ECOFIN den 8. november 2005.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side støtter man generelt initiativer, der kan styrke kvaliteten og pålideligheden af statistik, herunder for offentlige finanser. Danmark kan støtte udkastet til rådskonklusioner.

Andre landes holdninger

Andre landes detaljerede holdninger kendes endnu ikke, men det ventes, at der opnås enighed om et sæt rådskonklusioner.

Dagsordenspunkt 3: Holdbarheden af de offentlige finanser

Resumé: ECOFIN ventes at opnå enighed om rådskonklusioner, der: noterer sig Kommissionens holdbarhedsrapport, som peger på, at finanspolitisk holdbarhed på lang sigt vil kræve en permanent forbedring af saldoen på de offentlige finanser på omtrent 3,4 pct. af BNP i gennemsnit i EU-landene, idet der er en stor variation på tværs af landene; slår fast, at rapporten sammen med landenes information skal være basis for vurderingerne af finanspolitisk holdbarhed i forbindelse med behandlingen af de årlige stabilitets- og konvergensprogrammer; lægger vægt på fortsat udvikling af EU-metoderne til vurdering af finanspolitisk holdbarhed.

COM (2006) 574

Indledning

EU-landene aftalte i forbindelse med reformen af Stabilitets- og Vækstpagten i 2005 at EU's finanspolitiske samarbejde skal styrke fokus på de offentlige finansers langsigtede holdbarhed i EU-landene.

ECOFIN ventes på rådsmødet den 7. november 2006 at vedtage konklusioner på grundlag af en rapport offentliggjort af Kommissionen den 12. oktober 2006. Rapporten fremlægger analyser og vurderinger i relation til den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser i EU-landene, der kan anvendes i forbindelse med implementeringen af Stabilitets- og Vækstpagten. Rapportens vurderinger af finanspolitisk holdbarhed bygger på de langsigtede fremskrivninger af aldersrelaterede offentlige udgifter, som blev fremlagt i en rapport fra Kommissionen og Den Økonomisk-Politiske Komité (EPC) til ECOFIN og godkendt på rådsmødet den 14. februar 2006.

Indhold

EU-landenes udfordringer med at sikre finanspolitisk holdbarhed på lang sigt er især knyttet til den demografiske udvikling med de aldrende befolkninger, der vil resultere i et væsentligt pres på de offentlige udgifter til særligt pensioner og sundhed ved gældende standarder for disse ydelser.

Det enkelte EU-land fastlægger sin egen strategi til sikring af langsigtet finanspolitisk holdbarhed i lyset af EU-aftalen om en trebenet strategi med vægt på en kombination af 1) budgetkonsolidering og gældsreduktion, 2) reformer af pensionssystemer og sundhedssystemer etc., samt 3) reformer, der sikrer øget beskæftigelse og senere tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Konsolidering, der styrker finanserne på kortere sigt, kan moderere behovet for reformer, der styrker finanserne på længere sigt, og omvendt. EU-landene redegør for deres holdbarhedsstrategier i deres årlige stabilitets- og konvergensprogrammer.

Kommissionens rapport af 12. oktober 2006 indeholder vurderinger af omfanget af holdbarhedsudfordringerne i landene på grundlag af de fælles fremskrivninger af de aldersrelaterede udgifter, men indeholder ikke normative anbefalinger om indholdet af strategier vedrørende konsolidering og reformer til håndtering af udfordringerne.

Fremskrivningerne af aldersrelaterede udgifter i EU-landene

Fremskrivningerne af aldersrelaterede udgifter dækker udgifter til pension, sundhed, ældrepleje, uddannelse samt arbejdsløshedsunderstøttelse i perioden 2004-2050.

Fremskrivningerne er baseret på Eurostats befolkningsprognose og fælles antagelser om makroøkonomiske variable i EU-landene, herunder vedrørende udvikling i BNP-vækst, produktivitet og rente samt erhvervsdeltagelse, beskæftigelse og ledighed m.v., samt fælles fremskrivningsmetoder udviklet af Kommissionen, bortset fra fremskrivningerne af pensionsudgifter, som er baseret på de nationale metoder. Fremskrivningerne er foretaget under antagelse om videreførelse af den aktuelle økonomiske politik og uændrede regler vedrørende pensioner etc., idet der dog som hovedregel er taget højde for regelændringer, som på tidspunktet for fremskrivningerne var vedtaget og træder i kraft over tid (rapportens analyser tager ikke højde for den danske velfærdsreform).

De aldersrelaterede udgifter kan ifølge fremskrivningerne udvise en nettostigning på ca. 3,5 pct. af BNP frem mod 2050 fra et niveau på ca. 23,5 pct. af BNP i 2004 i gennemsnit i de 25 EU-lande. Udgifter til pensioner skønnes at stige med i gennemsnit godt 2 pct. af BNP, ligesom udgifter til sundhed og ældrepleje i alt skønnes at stige med godt 2 pct. af BNP, mens udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse og uddannelse skønnes at falde, i alt med knap 1 pct. af BNP, *jf. tabel 1*. De skønnede gennemsnitlige udgiftsændringer dækker over en stor variation på tværs af landene, særligt f.s.v.a. pensioner, hvor nogle lande ved gældende politikker og regler kan få udgiftsstigninger på op til eller over 10 pct. af BNP, mens andre lande kan få moderate udgiftsstigninger eller udgiftsfald.

Tabel 1: Aldersrelaterede offentlige udgifter: niveau i 2004 og ændringer frem mod 2050 i pct. af BNP												
	Pensioner		Sundhed		Ældrepleje		Arbejdsløshedsunderstøttelse		Uddannelse		Total ændring	
	Niveau 2004	Ændring til 2050	Niveau 2004	Ændring til 2050	Niveau 2004	Ændring til 2050	Niveau 2004	Ændring til 2050	Niveau 2004	Ændring til 2050		
BE	10,4	5,1	6,2	1,4	0,9	1,0	2,3	-0,5	5,6	-0,7	6,3	
CZ	8,5	5,6	6,4	2,0	0,3	0,4	0,2	-0,0	3,8	-0,7	7,2	
DK	9,5	3,3	6,9	1,0	1,1	1,1	1,5	-0,3	7,8	-0,3	4,8	
DE	11,4	1,7	6,0	1,2	1,0	1,0	1,3	-0,4	4,0	-0,9	2,7	
EE	6,7	-2,5	5,4	1,1	0,3	0,3	0,1	-0,0	5,0	-1,3	-2,5	
EL	n.a.	n.a.	5,1	1,7	n.a.	n.a.	0,3	-0,1	3,5	-0,4	n.a.	
ES	8,6	7,1	6,1	2,2	0,5	0,2	1,1	-0,4	3,7	-0,6	8,5	
FR	12,8	2,0	7,7	1,8	0,3	0,2	1,2	-0,3	5,0	-0,5	3,2	
IE	4,7	6,4	5,3	2,0	0,6	0,6	0,7	-0,2	4,1	-1,0	7,8	
IT	14,2	0,4	5,8	1,3	1,5	0,7	0,4	-0,1	4,3	-0,6	1,7	
CY	6,9	12,9	2,9	1,1	n.a.	n.a.	0,4	-0,0	6,3	-2,2	11,8	
LV	6,8	-1,2	5,1	1,1	0,4	0,3	0,3	-0,1	4,9	-1,4	-1,3	
LT	6,7	1,8	3,7	0,9	0,5	0,4	0,1	-0,1	5,0	-1,6	1,4	
LU	10,0	7,4	5,1	1,2	0,9	0,6	0,3	-0,1	3,3	-0,9	8,2	
HU	10,4	6,7	5,5	1,0	0,6	0,6	0,2	-0,0	4,5	-0,7	7,6	
MT	7,4	-0,4	4,2	1,8	0,9	0,2	1,2	-0,2	4,4	-1,2	0,3	
NL	7,7	3,5	6,1	1,3	0,5	0,6	1,8	-0,2	4,8	-0,2	5,0	
AT	13,4	-1,2	5,3	1,6	0,6	0,9	0,8	-0,1	5,1	-1,0	0,2	
PL	13,9	-5,9	4,1	1,4	0,1	0,1	0,5	-0,4	5,0	-1,9	-6,7	
PT	11,1	9,7	6,7	0,5	0,5	0,4	1,0	-0,1	5,1	-0,4	10,1	
SI	11,0	7,3	6,4	1,6	0,9	1,2	0,5	-0,1	5,3	-0,4	9,7	
SK	7,2	1,8	4,4	1,9	0,7	0,6	0,3	-0,2	3,7	-1,3	2,9	
FI	10,7	3,1	5,6	1,4	1,7	1,8	1,5	-0,4	6,0	-0,7	5,2	
SE	10,6	0,6	6,7	1,0	3,8	1,7	1,1	-0,2	7,3	-0,9	2,2	
UK	6,6	2,0	7,0	1,9	1,0	0,8	0,4	-0,0	4,6	-0,6	4,0	
EU25	10,6	2,2	6,4	1,6	0,9	0,7	0,9	-0,3	4,6	-0,6	3,4	
EU12	11,5	2,6	6,3	1,5	0,8	0,6	1,0	-0,3	4,4	-0,6	3,8	

Anm.: Grækenland har ikke udarbejdet fremskrivninger af pensionsudgifter. Tidligere fremskrivninger peger på, at pensionsudgifterne kan stige med 10-12 pct. af BNP eller mere frem mod 2050.

Kilde: Kommissionen (2006): The long-term sustainability of public finances in the European Union.

Vurderinger af den finanspolitiske holdbarhed på lang sigt i EU-landene

Rapporten fremlægger beregninger af et 'holdbarhedsgab' (eller 'finansieringsgab') i form af en indikator² i lighed med beregningerne i relation til de årlige helhedsvurderinger af finanspolitisk holdbarhed, som foretages af Kommissionen og Rådet på basis af EU-landenes stabilitets- og konvergensprogrammer, d.v.s. vedtaget politik. Metoden ligger på linje med de mest almindelige metoder til måling af holdbarhed internationalt (herunder i Danmark).

Rapportens holdbarhedsberegninger antager, at de aldersrelaterede offentlige udgifter udvikler sig i overensstemmelse med fremskrivningerne frem mod 2050, at de øvrige primære udgifter samt indtægter fremadrettet udgør en konstant andel af BNP lig de nuværende niveauer, og at den samlede primære saldo udgør en konstant andel af BNP efter 2050. Holdbarhedsberegningerne korrigerer for midlertidige forhold som konjunkturer og engangstiltag og tager således udgangspunkt i de aktuelle underliggende niveauer for primære udgifter og indtægter og dermed den primære strukturelle saldo i 2005.

Rapportens holdbarhedsanalyser peger på, at finanspolitisk holdbarhed vil kræve en permanent forbedring af saldoen på de offentlige finanser på omtrent 3,4 pct. af BNP i gennemsnit i EU-landene, idet der er en stor variation på tværs af landene, *jf. tabel 2*.

Finanspolitikken vurderes at være holdbar i Danmark og Estland og i mindre grad i Sverige og Finland og omtrent holdbar i få andre lande. Finanspolitisk holdbarhed vurderes omvendt at kræve store permanente forbedringer af saldoen på de offentlige finanser på ca. 3 pct. af BNP eller mere i 14 lande, herunder især meget store stramninger på væsentligt over 5 og op til ca. 10 pct. af BNP i omkring 6 lande, især Ungarn, Portugal og Grækenland.

²

Rapportens vurderinger af EU-landenes finanspolitiske holdbarhed baseres primært på kriteriet om overholdelse af den offentlige sektors intertemporale budgetrestriktion, d.v.s. kravet om at nutidsværdien af de fremtidige offentlige indtægter skal kunne dække nutidsværdien af de fremtidige offentlige udgifter, herunder de fremskrevne aldersrelaterede udgifter, samt den nuværende offentlige gæld og dens rentebyrde.

Hovedindikatoren for finanspolitisk holdbarhed på lang sigt (S2) er således et estimat for den permanente forbedring af saldoen på de offentlige finanser, som under de givne antagelser vil sikre balance mellem offentlige udgifter og indtægter over en uendelig tidshorisont (d.v.s. overholdelse af den intertemporale budgetrestriktion). Den krævede permanente forbedring af de offentlige finanser kan opnås ved diskretionære finanspolitiske stramninger, som gennemføres nu eller senere (og som i givet fald skal være større, desto senere de gennemføres), og/eller strukturreformer, som dæmper udgiftsstigningerne og dermed forbedrer finanserne på sigt.

Tabel 2: Holdbarhedsindikatorer baseret på aktuelle strukturelle budgetstillinger og udgiftsfremskrivninger									
	Aldersudgifter, ændring, 2010-2050	Strukturel saldo	Primær strukturel saldo	S2-indikator			Holdbarheds krav til primær saldo ⁴ 2011-2015	S2 (stabilitets- og konvergensprogrammer)	
				I alt	bidrag fra				
					IBP ₁	LTC ₁			
BE	6,6	0,1	4,5	1,8	-	3,5	5,3	6,2	1,5
CZ	7,7	-1,4	-0,2	5,5	0,7	4,8		5,4	7,4
DK ²	4,5	5,2 / 4,3	7,1 / 6,2	-2,2	-	6,1	3,9	3,5	-2,5
DE	4,0	-3,1	-0,3	4,4	1,6	2,8		4,4	3,3
EE	-1,8	1,5	1,7	-3,4	-	1,8	-1,7	-1,0	-3,2
EL	1,4	-5,3	-0,3	3,0 ³	2,2	0,9		2,8	8,9
ES	8,9	1,3	3,1	3,2	-	2,7	5,9	6,4	2,1
FR	3,2	-3,1	-0,5	4,0	1,4	2,6		3,4	4,9
IE	7,8	1,9	3,1	2,9	-	3,1	6,0	5,5	5,0
IT	2,3	-3,9	0,6	3,1	1,3	1,8		3,8	2,0
CY	11,7	-2,9	0,5	8,5	0,2	8,3		9,0	9,4
LV	1,6	-0,1	0,5	0,8	-	0,4	1,2	1,7	1,1
LT	2,1	-1,1	-0,3	1,8	0,5	1,3		1,9	2,8
LU	8,4	-1,3	-1,2	9,5	1,2	8,3		7,7	7,8
HU ²	7,1	-6,3 / -7,7	-2,5 / -3,6	9,8	4,8	5,1		6,2	5,6
MT	-0,6	-3,1	0,9	-0,3	-	0,1	-0,1	0,2	-0,7
NL	5,2	1,0	3,6	1,3	-	3,1	4,4	4,4	3,5
AT	1,1	-1,0	1,7	0,3	-	0,8	1,1	2,2	0,1
PL ²	-3,2	-2,6 / -4,5	-0,2 / -1,7	-0,2	-	2,6	-2,8	-0,4	-1,9
PT	9,7	-5,2	-2,5	10,5	3,8	6,7		7,6	10,5
SI	9,9	-1,5	0,2	7,3	0,2	7,1		7,3	7,9
SK ²	3,7	-1,6 / -2,2	0,2 / -0,4	3,0	0,9	2,1		2,9	3,6
FI	5,0	3,2	4,7	-0,9	-	5,1	4,2	3,4	1,4
SE ²	2,4	2,6 / 1,6	4,2 / 3,2	-1,1	-	3,1	2,0	2,2	1,5
UK	4,2	-3,3	-1,1	4,9	1,8	3,2		3,8	4,4
EU12	4,4	-2,2	0,8	3,5	0,2	3,3		4,3	3,4
EU25 ²	4,1	-2,1 / -2,2	0,6 / 0,6	3,4	0,3	3,0		4,1	3,3

Anm.: 1: IBP er bidraget til S2 fra den aktuelle budgetposition (Initial Budgetary Position), mens LTC er bidraget til S2 fra den langsigtede ændring i budgetpositionen som følge af aldringen (Long Term Change).

2: DK, HU, PL, SK og SE: Det første og andet tal angiver saldoen hhv. med og uden overskuddet i visse individuelle, fondsbaserede pensionsordninger (DK: de to tal angiver saldoen hhv. med og uden ATP). Landene har overgangsordninger i.f.t. Eurostats beslutning vedr. sådanne pensionsordninger og kan derfor medregne disse ordninger i saldoen til og med 2006.

3: Indikatoren undervurderer holdbarhedsgabet i Grækenland, da pensionsudgiftsstigninger ikke indgår, jf. tabel 1.

Kilde: Kommissionen (2006): The long-term sustainability of public finances in the European Union.

4: Holdbarhedskravet til den primære saldo er et estimat for den strukturelle primære saldo (i gennemsnit over perioden 2011-2015), som er konsistent med langsigtet finanspolitik holdbarhed, og som derfor kan sammenlignes med den aktuelle primære strukturelle saldo for at få et skøn for, hvor meget de offentlige finanser skal forbedres over nogle år for at være langsigtsholdbare.

Kilde: Kommissionen (2006): The long-term sustainability of public finances in the European Union.

Holdbarhedsindikatoren S2 kan dekomponeres i bidrag fra (jf. tabel 2, anm.)

- den aktuelle underliggende budgetposition (IBP), d.v.s. forskellen mellem den aktuelle primære strukturelle saldo og den saldo, der vil kunne stabilisere gælden på lang sigt, og
- den langsigtede ændring i den underliggende budgetposition (LTC), d.v.s. effekten af stigningen i de aldersrelaterede udgifter.

Den aktuelle underliggende budgetposition er isoleret set – d.v.s. selv uden at der tages højde for det aldersbetingede fremadrettede udgiftspres – ikke tilstrækkelig god til at stabilisere gælden i et flertal af EU-landene, hvilket skønnes at kræve en permanent budgetforbedring på ca. 0,3 pct. af BNP i gennemsnit. Hertil kommer aldringens langsigtede effekter på de offentlige finanser, der isoleret set indebærer behov for en permanent budgetforbedring på ca. 3,0 pct. af BNP i gennemsnit. De to effekter giver tilsammen holdbarhedsgabet på omtrent 3,4 pct. af BNP i gennemsnit i EU-landene.

Følsomhedsanalyser

Rapporten indeholder en række følsomhedsanalyser, der indikerer mulige ændringer i holdbarhedsudfordringerne, hvis der ændres på de centrale antagelser vedrørende demografiske og økonomiske udsigter, forhold af betydning for udviklingen i de aldersrelaterede udgifter, samt udgangssituationen for de offentlige finanser.

Den forventede levetid har en relativt stor effekt på holdbarhedsudfordringerne, idet højere levealder vil medføre højere udgifter til pensioner samt sundhed og ældrepleje. En stigning i den forventede levetid på 1-1,5 år – udover den stigning på i gennemsnit godt 5/6 år for kvinder/mænd som antages i fremskrivningerne – vil således øge holdbarhedsgabet med gennemsnitligt ca. 0,5 pct. af BNP. Nogle lande, der har lavet pensionsreformer som gør ydelserne afhængige af den forventede levetid, er mindre følsomme over for højere levealder.

Højere beskæftigelse reducerer holdbarhedsudfordringerne, idet højere beskæftigelse for det første øger væksten, og for det andet reducerer udgifterne til overførsler i det omfang beskæftigelsesstigningen hænger sammen med lavere ledighed snarere end øget arbejdsudbud, og for det tredje reducerer udgifterne til pensioner i det omfang beskæftigelsesstigningen finder sted blandt de ældre arbejdstagere. Øget beskæftigelse giver endvidere højere indtægter via skatter og sociale bidrag. Øget beskæftigelse vil omvendt indebære øget optjening af pensionsrettigheder.

Beskæftigelsen antages i fremskrivningernes grundforløb at stige med gennemsnitligt 8 procentenheder (fra ca. 63 til 71) for de 15-64 årige og ca. 19 procentenheder (fra ca. 40 til 59) for de 55-64 årige ældre arbejdstagere frem mod 2050. Følsomhedsanalyserne peger på, at en yderligere stigning i den samlede beskæftigelse på 1 procentenhed eller i beskæftigelsen for de ældre arbejdstagere på 5 procentenheder vil styrke holdbarheden med omkring 0,15 procentenheder i gennemsnit i EU. Hvis beskæftigelsen modsat grundantagelsen forbliver på sit aktuelle niveau, skønnes holdbarheden at ville svækkes med 1-1,5 pct. af BNP.

En stigning i renten på 1 procentenhed vil svække holdbarheden med ca. 0,15 pct. af BNP i gennemsnit i EU, men med stor spredning på tværs af landene, hvor et

mindretal får et negativt bidrag og et flertal får et mindre positivt bidrag til holdbarheden. En rentestigning har således to modsat rettede effekter: På den ene side vil højere rente øge rentebetalingerne på gælden, især i lande med et initialt højt gældsniveau. På den anden side vil højere rente reducere den styrkelse af opsparingen, der er nødvendig for at finansiere en given stigning i de aldersrelaterede udgifterne, især i lande med store udgiftsstigninger.

Holdbarhedsudfordringerne er følsomme over for ændrede antagelser vedrørende *sundhed og ældrepleje*, herunder f.eks. ændringen i sundhedstilstanden i takt med stigningen i levealderen og ændringen i efterspørgslen efter sundhedsydelse i takt med stigningen i velstanden samt teknologiske fremskridt i sundhedssektoren og efterspørgslen efter offentligt finansieret ældrepleje.

Rapporten fremlægger en særlig analyse af effekten på holdbarhedsudfordringerne, hvis EU-landene efterlever deres egne *mellemfristede målsætninger for den strukturelle saldo* (MTO'er, der ifølge Stabilitets- og Vækstpagten skal ligge mellem -1 pct. af BNP og 'balance eller overskud'). Analysen peger på, at det gennemsnitlige holdbarhedsgap vil udgøre ca. 1,6 pct. af BNP – og således blive omtrent halveret – hvis landenes strukturelle saldi konvergerer mod og bliver lig deres respektive MTO'er i 2010. EU-landene skønnes således i gennemsnit og for de flestes vedkommende at have behov for konsolidering eller reformer, der rækker videre end efterlevelsen af deres mellemfristede målsætninger. Otte lande (Danmark, Estland, Spanien, Irland, Letland, Holland, Finland og Sverige) havde allerede i 2005 strukturelle saldi, der var lig eller større end deres MTO'er, og for disse lande vil antagelsen således indebære en finanspolitisk lempelse og dermed en forringelse af holdbarheden.

Rapporten analyserer en række forhold, som holdbarhedsberegningerne ikke tager direkte højde for, men som er af betydning for en samlet helhedsvurdering af holdbarhedsudfordringerne.

Pensionernes kompensationsgrad – forholdet mellem det enkelte lands gennemsnitlige offentlige pension og løn – vil ifølge fremskrivningerne falde væsentligt i en række lande. Lavere kompensationsgrader har en positiv effekt på den finanspolitiske holdbarhed, men kan omvendt medføre et pres for øgede offentlige udgifter til pensioner, og den samlede effekt afhænger af individernes adfærdsreaktion i form af valg mellem accept af lavere pension, senere tilbagetrækning, øget opsparing etc.

De offentlige indtægter er ikke omfattet af de fælles fremskrivninger af aldringens effekter på de offentlige finanser, selv om aldringen påvirker skatter m.v., som søges estimeret i de nationale modeller i en række lande. Offentlige pensioner er skattepligtige i de fleste EU-lande, og stigningerne i (efter skat) nettoudgifterne til pensioner må således ventes at være lavere end de fremskrevne stigninger i bruttoudgifterne til pensioner. Nogle lande har endvidere et implicit offentligt aktiv i form af udskudt skat i private pensionsordninger, idet pensionsindbetalinger er fradragsberettigede og pensionsudbetalinger er skattepligtige og indbetalingerne fortsat er større end udbetalingerne.

Antagelsen om konstant forhold mellem skatteindtægter og BNP implicerer således alt andet lige en overvurdering af holdbarhedsudfordringerne i blandt

andet Danmark, der i sine egne holdbarhedsanalyser tager højde for aldringens effekter på de offentlige indtægter.

Rapportens samlede holdbarhedsvurderinger

Rapporten opdeler EU-landene i grupper, der afspejler den samlede vurdering af risici i forhold til sikring af langsigtet finanspolitisk holdbarhed, hvor *højrisikogrupperne* består af Tjekkiet, Grækenland, Cypern, Ungarn, Portugal og Slovenien, *mellemrisikogrupperne* består af Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Malta, Slovakiet og UK, og *lavrisikogrupperne* består af Danmark, Estland, Letland, Litauen, Holland, Østrig, Polen, Finland og Sverige.

Rapportens holdbarhedsvurderinger ligger i vidt omfang på linje med holdbarhedsvurderingerne foretaget af Kommissionen og Rådet i forbindelse med behandlingen af landenes stabilitets- og konvergensprogrammer primo 2006.

Rådskonklusioner

ECOFIN ventes den 7. november 2006 at vedtage rådskonklusioner, hvor

- Kommissionens rapport hilses velkommen
- Rådet noterer,
 - at finanspolitikken i det gennemsnitlige EU-land ifølge Kommissionens vurdering er uholdbar på lang sigt, idet forskellen på en holdbar budgetposition og den strukturelle budgetposition i 2005 udgør ca. 3,5 pct. af BNP,
 - at analyserne er udarbejdet under en antagelse om uændret politik, hvorfor fremtidige strukturreformer og konsolidering vil kunne styrke den langsigtede finanspolitiske holdbarhed,
 - at der er stor variation på tværs af landene m.h.t. holdbarhedsrisici og passende økonomisk-politiske midler til håndtering af udfordringerne
- Rådet konkluderer,
 - at man fortsat vil vurdere den finanspolitiske holdbarhed i forbindelse med Rådets behandling af landenes stabilitets- og konvergensprogrammer
 - at Kommissionens holdbarhedsrapport og fremtidige opdateringer i lyset af nye fælles fremskrivninger af aldersrelaterede udgifter etc. i 2009, skal være basis for de årlige vurderinger af stabilitets- og konvergensprogrammerne, idet der samtidig tages højde for al relevant information i programmerne
 - at EPC og Kommissionen anmodes om at arbejde på forbedringer af metoder til fremskrivninger af offentlige indtægter på lang sigt.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere fået forelagt sagen. Folketingets Europaudvalg fik forelagt sagen om de fælles fremskrivninger af aldersrelaterede udgifter i EU-landene forud for ECOFIN den 14. februar 2006.

Holdning

Dansk holdning

Danmark er tilfreds med rapporten og støtter de ventede rådskonklusioner, idet man lægger vægt på udvikling af EU's metodologi vedrørende fremskrivninger af aldringens effekter på de offentlige finanser.

Andre landes holdninger

ECOFIN ventes at opnå enighed om konklusioner, der noterer sig Kommissionens holdbarhedsrapport, og slår fast, at rapporten sammen med landenes information skal være basis for vurderingerne af finanspolitisk holdbarhed i relation til behandlingen af de årlige stabilitets- og konvergensprogrammer, og lægger vægt på fortsat udvikling af EU-metoderne til holdbarhedsvurderinger.

Dagsordenspunkt 4a: Alkoholbeskatning

Resumé: Kommissionen har fremsat forslag om at justere minimumssatserne for punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer. Forslaget indebærer, at realværdien af satserne genoprettes. Forslaget forventes drøftet på det kommende ECOFIN-møde.

KOM (2004) 223, KOM (2006) 486

Baggrund og indhold

Fællesskabets rammelovgivning for punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer er indeholdt i to direktiver:

1. Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer: Direktivet indeholder definitionen på de produkter, der er underlagt punktafgifter, og specificerer metoden for beregning af afgiften samt de kriterier, der bestemmer, om visse produkter kan omfattes af undtagelser eller reducerede satser.
2. Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer: Direktivet angiver minimumssatserne for hver produktkategori.

I henhold til artikel 8 i direktivet om minimumssatserne skal Rådet hvert andet år gennemgå de i direktivet fastsatte punktafgiftssatser på grundlag af en rapport og et eventuelt forslag om justering fra Kommissionen. I overensstemmelse med denne bestemmelse blev Kommissionens første rapport fremlagt den 13. september 1995.

Kommissionens seneste rapport blev fremlagt den 26. maj 2004 efter en høringsproces med inddragelse af nationale myndigheder, repræsentanter for erhvervslivet og interessegrupper. Rapporten konkluderede, at det er nødvendigt med en indbyrdes tilnærmelse af de enkelte medlemsstaters punktafgiftssatser for at mindske konkurrenceforvridninger og risikoen for svig.

I betragtning af, at der er meget forskellige synspunkter i medlemsstaterne om minimumssatsernes rette niveau, og at en ændring af satserne kræver enstemmighed, fremsatte Kommissionen ikke samtidig et forslag. I stedet anførte Kommissionen, at den ønskede en bred debat om afgiftssatserne i Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. På grundlag af debatten ville Kommissionen træffe beslutning om, hvorvidt den ville fremsætte forslag om alle eller nogle af de spørgsmål, der er behandlet i rapporten.

Rådet udtrykte i debatten bred enighed om, at minimumspunktafgiftssatserne burde justeres for at kompensere for inflationen og dermed genoprette deres realværdi, således at det indre marked uden fiskale grænser kan fungere tilfredsstillende.

Kommissionen har derfor fremsat forslag om at forhøje minimumssatserne. På baggrund af den årlige ændring i HICP (det harmoniserede forbrugerprisindeks) har Kommissionen beregnet, at den samlede prisstigning i EU som helhed for perioden 1. januar 1993 til 31. december 2005 har været på ca. 31 pct.

Kommissionen foreslår at ændre direktivet om minimumssatserne på følgende måde:

- Minimumssatserne for alkohol, mellemklasseprodukter (fx sherry og portvin) og øl forhøjes med virkning fra 1. januar 2008 i overensstemmelse med inflationen fra 1993 til 2005 med 31 pct.
- Ved hjælp af undtagelser indrømmes der overgangsperioder frem til 1. januar 2010 for de medlemsstater, der kan have vanskeligheder med at øge deres nationale satser inden 1. januar 2008 til de forhøjede minimumssatser, idet en sådan overgangsperiode gøres afhængig af den indsats, der kræves af den pågældende medlemsstat.
- Fremgangsmåden vedrørende gennemgangen af satserne i artikel 8 i direktivet gøres mere fleksibel og mindre besværlig, og undersøgelsesperioden forlænges fra 2 til 4 år.

Eftersom minimumssatsen for vin i 1992 blev aftalt til nul, er satsen på vin ikke omfattet af satsforhøjelserne.

De konkrete ændringer af minimumssatserne fremgår af tabel 1.

Tabel 1				
Punktafgiftssatser				
Produkt	Udtrykt sats pr.	Nuværende minimumssatser	Nuværende danske afgifter	Kommissionens forslag (indeksring pr. 31.12.2005)
Vin (mousserende og ikke-mousserende)	Liter	0 euro	3,90 kr./l (ethanolindhold på over 1,2 pct. vol., men ikke over 6 pct. vol.) 6,14 kr./l (ethanolindhold på over 6 pct. vol., men ikke over 15 pct. vol. (bordvin))	0 euro
Mellemklasseprodukter (fx sherry og portvin)	Liter	3,375 kr./l	9,20 kr./l (ethanolindhold på over 15 pct. vol., men ikke over 22 pct. vol. (hedvin)) ³ Tillægsafgift for mousserende vine og champagne på 3,06 kr./l	4,425 kr./l
Øl	Liter og Platograd eller liter og alkoholgrad ¹	0,0561 kr./l eller 0,14 kr./l ren alkohol	50,90 kr./l ren alkohol ²	0,0735 kr./l eller 0,18 kr./l ren alkohol
Alkohol	Liter ren alkohol (100 pct. vol.)	41,25 kr./l ren alkohol	150,00 kr./l ren alkohol	54,00 kr./l ren alkohol

1) Direktivet giver medlemsstaterne mulighed for at opkræve punktafgiften på grundlag af enten Platograd eller alkoholgrad. Platograden er et udtryk for øllets fylde og måles ved antal gram sukker i 100 gram maldsukker målt ved 4–20 C°. Jo højere Platograden er, jo større fylde og dermed højere alkoholprocent.

2) Afgiften beregnes fra og med 1. oktober 2004 efter en glidende alkoholskala ud fra øllets indhold af 100 pct. ren alkohol (ethanolindholdet).

3) Afgiften beregnes fra og med 1. oktober 2004 efter en glidende alkoholskala ud fra øllets indhold af 100 pct. ren alkohol (ethanolindholdet).

Eftersom de danske punktafgiftssatser på alkohol og alkoholholdige drikkevarer er højere end de foreslåede nye minimumssatser, vil Kommissionens forslag ikke have konsekvenser for Danmark.

På ECOFIN-mødet den 7. november 2006 ventes en drøftelse af Kommissionens forslag.

Med hensyn til direktivet om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer forventes Kommissionen i slutningen af 2007 at fremsætte et forslag om modernisering af afgiftsstrukturen.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres, jf. EF-traktatens artikel 93. Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Nærhedsprincippet

Forslaget hører under Fællesskabets og medlemsstaternes delte kompetence, hvorfor nærhedsprincippet finder anvendelse.

I forhold til det overordnede formål, at der på fællesskabsplan fastsættes regler, der sikrer, at det indre marked fungerer tilfredsstillende uden fiskale grænser, er det nødvendigt med en fællesskabstilgang på området.

Forslaget indebærer en ændring af et eksisterende regelsæt, hvorefter der sker en forhøjelse af allerede fastsatte minimumspunktafgiftssatser for alkohol og alkoholholdige drikkevarer. Forslaget medfører en genskabelse af realværdien for satserne, som Rådet blev enig om i 1992.

Det er derfor på det foreliggende grundlag regeringens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt.

Gældende dansk ret

De danske regler for punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer findes i spiritusafgiftsloven samt øl- og vinafgiftsloven.

Forslaget har ingen konsekvenser for dansk lovgivning.

Høring

Ikke relevant.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ikke lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have særlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Kommissionens rapport af 26. maj 2004 om afgiftssatser pålagt alkohol og alkoholholdige drikkevarer har været forelagt for Folketingets Europaudvalg i forbindelse med ECOFIN den 7. december 2004 og 12. april 2005.

Holdning

Dansk holdning

Danmark støtter Kommissionens forslag til ændring af alkoholbeskatningsdirektivet, da det er vigtigt for et velfungerende indre marked, at der fortsat arbejdes på en højere grad af harmonisering af afgifterne på alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Danmark arbejder endvidere for, at der også bliver indført en minimumssats på vin.

Andre landes holdninger

Et flertal af medlemslande støtter Kommissionens forslag. Enkelte medlemslande er dog skeptiske over for inflationsreguleringen. Enkelte medlemslande har endvidere problemer med forhøjelse af minimumssatsen for øl. Desuden har enkelte medlemslande problemer med længden af overgangsperioderne.

Dagsordenspunkt 4b: Rejsegodsdirektivet

Resumé: Kommissionen har fremsat forslag om at tilpasse direktivet vedr. rejsendes indførelse af varer fra tredjelande (rejsegodsdirektivet). På baggrund af drøftelser i rådsarbejdsgruppen har formandskabet fremsat et kompromisforslag, som justerer Kommissionens forslag på enkelte punkter. På mødet forventes en drøftelse af dette kompromisforslag.

KOM(2006)76

Baggrund og indhold

Rådets direktiv 69/169/EØF af 28. maj 1969 (rejsegodsdirektivet) fastsætter en harmonisering af lovgivningen om fritagelse for moms og punktafgifter på varer indført af rejsende, der kommer fra tredjelande. Direktivet er løbende blevet tilpasset udviklingen i EU.

I lyset af udvidelsen af EU og det forhold, at Fællesskabets ydre grænse nu omfatter blandt andet Rusland og Ukraine, er det blevet nødvendigt at foretage endnu en tilpasning.

Inflationsudviklingen har endvidere udhulet realværdien af den nuværende beløbsgrænse for indførsel af varer fra tredjelande – 175 euro fastlagt i 1994 – hvorfor det er nødvendigt at foretage en justering for at genskabe realværdien. En højere beløbsgrænse vil endvidere bidrage til at mindske de administrative byrder for både rejsende og toldmyndighederne og give toldmyndighederne mulighed for at koncentrere sig mere om bekæmpelse af smugleri af større omfang.

Herudover trænger direktivet til en generel modernisering og tilpasning til de nuværende krav til retsaktens udformning.

På den baggrund har Kommissionen den 24. februar 2006 fremsat forslag til ændring af rejsegodsdirektivet.

Kommissionens forslag består primært af følgende:

- A. En forhøjelse af den nuværende beløbsgrænse for indførsel af varer fra tredjelande fra 175 euro (1.350 kr.) til 220 euro (1.650 kr.), idet der dog indføres en sondring mellem flyrejsende (en beløbsgrænse på 500 euro (3.750 kr.)) og andre rejsende (en beløbsgrænse på 220 euro).
- B. Indførelse af et kvantitativt loft på 16 liter for øl og forhøjelse af det kvantitative loft for vin fra 2 til 4 liter.
- C. Indførelse af en fællesskabsordning for nedsatte kvantitative lofter for tobaksvarer.
- D. Afskaffelse af de kvantitative lofter for parfume, kaffe og te.
- E. En forhøjelse af afgiftsbeløbet, som medlemsstaterne kan unnlade at opkræve ved indførsel af varer, fra 5 euro (37,50 kr.) til 10 euro (75 kr.).
- F. En revision af bestemmelserne og strukturen for at forenkle direktivet og gøre det lettere læseligt.

Ad A:

Kommissionen har foreslået at indføre en sondring og følgelig at anvende forskellige beløbsgrænser afhængigt af den rejsendes transportform (land- og søtransport kontra flytransport). Sondringen indebærer, at det vil være muligt at

købe mere med hjem, såfremt man rejser ind i et EU-land med fly. Det betyder, at det vil være muligt at indføre dyrere varer såsom et ur, en computer, smykker, pels osv. En lavere grænse for landtransport vil forhindre, at der eksempelvis bliver købt større og dyrere forbrugsgoder såsom hårde hvidevarer eller eksempelvis tøj i tredjelande.

Problemet ved at have en høj beløbsgrænse for landtransportrejsende er, at det er nemmere at foretage rejsen ofte. Det er også muligt med fly men traditionelt mere kostbart, hvorfor man kunne give flypassagerer lidt mere råderum ved at sætte grænsen højere.

Forslaget om en forhøjelse af beløbsgrænsen fra 175 euro til 220 euro er en justering, som indebærer, at beløbsgrænsen vil få den samme realværdi, som den havde, da den sidste gang blev fastlagt (i 1994), idet inflationen i EU som helhed i perioden 1. januar 1994 til 31. december 2004 har været på ca. 25 pct.

Ad B:

Rejsegodsdirektivet omfatter på nuværende tidspunkt ikke et loft for øl, selvom øl er stærkt beskattet i nogle medlemsstater. Samtidig er der mængdebegrænsning for afgiftsfri indførsel af andre alkoholholdige drikkevarer, blandt andet er der en grænse på 2 liter for vin.

I det lys har Kommissionen foreslået, at der indføres en kvantitativ begrænsning for øl. Dette forventes at kunne medvirke til at løse problemerne for visse medlemsstater, der grænser op til tredjelande, hvor afgiftsniveauet er betydeligt lavere.

For at få en højere grad af tilnærmelse mellem grænserne for indførsel af øl og vin foreslås der et kvantitativt loft på 16 liter for øl og en forhøjelse af det kvantitative loft for vin fra 2 til 4 liter. Øl er typisk med en alkoholprocent på omkring 3-5 pct. og vin på 11-14 pct., hvorfor der sker en vis tilnærmelse i mængden af alkohol ved at tilnærme mængderne som foreslået.

Ad C:

Ifølge EF-traktatens artikel 152 skal alle Fællesskabets politikker sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau. Desuden anbefaler WHO-rammekonventionen om tobakskontrol, som EU ratificerede den 30. juni 2005, at de kontraherende parter forbyder eller begrænser salget til internationale rejsende og/eller disses indførsel af told- og afgiftsfri tobaksvarer.

På nuværende tidspunkt har EU-landene en grænse for indførsel af cigaretter fra tredjelande på 200 cigaretter. Med forslaget får landene mulighed for at indføre to grænser: en lav grænse på 40 cigaretter og en høj grænse på 200 cigaretter. Forslaget giver medlemsstaterne mulighed for at sondre mellem flyrejsende og andre rejsende, hvad angår lofterne for tobaksvarer.

Ad D:

Kommissionen foreslår, at den beløbsmæssige tærskel også vil omfatte indkøb af parfume, kaffe og te, som under den nuværende ordning kan foretages ud over den beløbsmæssige tærskel, da der er specifikke kvantitative lofter for disse varer.

Forslaget om at fjerne de kvantitative lofter for parfume, kaffe og te skal blandt andet ses i lyset af, at det kun er få EU-lande, der har punktafgifter på disse varer.

Ad E:

Kommissionen foreslår, at det afgiftsbeløb, som medlemsstaterne kan undlade at opkræve ved indførsel af varer, forhøjes blandt andet på grund af inflationsudviklingen. Kommissionen foreslår, at beløbet sættes op fra 5 euro til 10 euro.

Ad F:

Der er foretaget en række hovedsageligt redaktionelle forbedringer for at bringe teksten i overensstemmelse med de nuværende krav til udformningen af retsakter og dermed fjerne eventuelle tvetydigheder. Desuden er de tredjelande, som direktivet også skal anvendes i forbindelse med, blevet defineret.

Kommissionens forslag har været behandlet flere gange i rådsarbejdsgruppen. På den baggrund har formandskabet fremsat et kompromisforslag, som er baseret på Kommissionens forslag, men som justerer Kommissionens forslag således:

1. En forhøjelse af den nuværende beløbsgrænse for indførsel af varer fra tredjelande fra 175 euro til 300 euro (2.250 kr.).
2. Forslaget om sondring mellem transportformer bortfalder.
3. Medicinske produkter til den rejsendes eget behov lægges ikke ind under beløbsgrænsen.
4. Kommissionen skal hvert fjerde år udarbejde en evalueringsrapport, som sendes til Rådet første gang i 2012.

På ECOFIN-mødet den 7. november 2006 ventes en drøftelse af formandskabets kompromisforslag.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres, jf. EF-traktatens artikel 93. Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Nærhedsprincippet

Området hører ikke under Fællesskabets enekompetence, hvorfor nærhedsprincippet finder anvendelse.

Bestemmelserne for privates indførsel af varer er fastlagt i rejsegodsdirektivet fra 1969, og det er derfor Kommissionens vurdering, at medlemslandene ikke kan foretage ændringer på egen hånd, da bestemmelserne i rejsegodsdirektivet kun kan ændres ved en fællesskabsretsakt og ikke ved en afgørelse truffet af en medlemsstat. Kommissionen vurderer endvidere, at en indsats på fællesskabsplan vil være mere effektiv til at nå forslagens mål og sikre ligebehandling af borgerne i EU, hvorfor Kommissionen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

På det foreliggende grundlag er det regeringens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt i forhold til det overordnede formål, at der på fællesskabsplan fastsættes regler i forhold til privates indførsel af varer fra tredjelande.

Gældende dansk ret

Reglerne om told- og afgiftsfrihed for rejsegods m.v. findes i kapitel 10 i bekendtgørelse nr. 992 af 19. oktober 2005 om toldbehandling, hvor afgiftsfrihed ved indrejse fra et tredjeland findes i §§ 111-114. En vedtagelse af direktivændringerne indebærer, at bestemmelserne i § 111 og § 112 skal ændres.

Høring

Kommissionens oprindelige forslag har været sendt i høring med frist den 27. marts 2006 hos De samvirkende Købmænd, Handel, Transport og Serviceerhvervene, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Bryggeriforeningen og Tobaksindustrien. Derudover er der modtaget høringssvar fra Dansk Textil Union, Danmarks Rederiforening og Brancheforeningen for Kaffe og Te.

Kompromisforslaget imødekommer de væsentligste indsigelser og har derfor ikke været sendt i høring.

De samvirkende Købmænd (DSK) kan som udgangspunkt tiltræde Kommissionens forslag til et nyt rejsegodsdirektiv.

For så vidt angår de foreslåede ændringer om kvalitative lofter for øl, vin, parfume, kaffe og te finder DSK, at hovedparten af Kommissionens forslag stort set er ubetydeligt for såvel dansk detailhandel som danske forbrugere og den danske stat.

Det kvalitative loft på 16 liter for øl forekommer rimeligt og passende for "eget forbrug" og en tilsvarende grænse for handel mellem den danske og tyske grænse vil blive hilst velkommen.

DSK er ligeledes tilfreds med en fortsat grænse for cigaretter og tobaksvarer. Det er nødvendigt med en relativ hård begrænsning på grund af det generelt høje afgiftsniveau på tobaksvarer i EU15.

Endelig finder DSK, at forhøjelsen for "andre varer" fra 175 euro til 220 euro er uskadelig. Men den beløbsmæssige sondring mellem flyrejsende (500 euro) og andre rejseformer (220 euro) finder DSK skadelig for såvel dansk detailhandel som den danske statskasse. Det er DSK's opfattelse, at denne sondring vil betyde en helt unødvendig og stor stigning i den private import af udsalgsvarer fra eksempelvis Fjernøsten, USA og De Kanariske Øer, hvortil danskerne rejser meget. DSK vurderer, at der tillige vil være en øget risiko for indførsel af kopivarer. DSK anbefaler derfor, at Danmark kun accepterer forslaget om en generel forhøjelse fra 175 euro til 220 euro.

Dansk Textil Union (DTU) er stærkt bekymret over den foreslåede beløbsmæssige sondring mellem flyrejsende og andre rejseformer, som DTU finder skadelig for de danske tøj- og skobutikker samt den danske statskasse. DTU's opfattelse, at denne sondring vil betyde en helt unødvendig og stor stigning i den private import af tøj og sko fra Fjernøsten, USA og De Kanariske Øer. Allerede i dag er tøj ifølge regeringens grænsehandelsundersøgelse en af de varegrupper, der grænsehandles mest.

DTU frygter ligeledes, at importen af ulovlige kopivarer vil stige.

DTU anbefaler derfor, at Danmark alene accepterer en generel forhøjelse fra 175 euro til 220 euro.

Forslaget har ikke givet **Dansk Industri** anledning til at afgive bemærkninger.

Bryggeriforeningen støtter forslaget, herunder at der indføres et loft på 16 liter øl.

Tobaksindustrien har afgivet bemærkninger til den del af forslaget, der vedrører muligheden for at indføre lavere mængdebegrænsninger end dem, der gælder i dag for tobaksvarer. I forslaget får medlemsstaterne en valgmulighed mellem de gældende grænser og nye lavere grænser. Eksempelvis for cigaretter kan der fastsættes en grænse på enten 200 stk. (som i dag) eller på 40 stk.

Ved fastsættelse af mængdebegrænsningerne kan medlemsstaterne skelne mellem rejsende pr. fly og rejsende på andre måder, det vil i praksis sige ad landjorden og med færger. Medlemsstaterne kan nemlig vælge kun at lade den lave grænse gælde for andre end flyrejsende.

Tobaksindustrien undrer sig over, at der overhovedet lægges op til ændringer i de mængder, der afgifts- og momsfrit kan medtages fra tredjelande. Det hedder nemlig i direktivets indledning pkt. (5): ”Det er Kommissionens erfaring, at mængderne for tobaksvarer og alkoholholdige drikkevarer generelt har vist sig at være passende og derfor bør opretholdes”. Tobaksindustriens erfaring er helt på linje med Kommissionens erfaring. Tobaksindustrien finder derfor, at en ændring af mængdebegrænsningerne forekommer helt overflødig.

Hertil kommer, at de påtænkte ændringer vil være helt uden virkning på totalforbruget af tobak. Det fremgår af forslaget, at de lavere grænser for tobaksvarer alene er foranlediget af WHO's rammekonvention om tobakskontrol, der anbefaler et forbud mod eller en begrænsning af muligheden for at indføre told- og afgiftsfrie tobaksvarer. Der henvises i direktivet også til EF-traktaten og behovet for at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

Det er imidlertid Tobaksindustriens opfattelse, at medlemslandenes mulighed for at fastsætte de lavere grænser, som direktivet lægger op til, ikke vil have nogen indflydelse på det samlede forbrug af tobaksvarer, og direktivet vil derfor heller ikke have nogen sundhedsmæssig betydning. Det er kun en meget lille del af de tobaksvarer, der konsumeres i EU-landene i dag, der indføres fra tredjelande. Såfremt den indførsel begrænses, vil tobaksvarerne blot blive indkøbt indenfor EU.

Der sker betydelig handel over grænserne indenfor EU, hvor store afgiftsforskelle landene imellem ofte gør det attraktivt for rejsende at medbringe tobaksvarer. De gældende regler gør det som bekendt muligt at medbringe ganske store mængder tobaksvarer på rejser indenfor EU. Tobaksindustriens problem i relation til indførsel af tobaksvarer i forbindelse med rejser er derfor ikke indførslen fra tredjelande, men den konkurrenceforvridning, der følger af, at der ikke sker en egentlig harmonisering af afgiftsniveauet for tobak indenfor EU.

Tobaksindustrien undrer sig over, at det i Kommissionens redegørelse for baggrunden for direktivudkastet under pkt. 2) hedder, at ”Høring af interesserede

parter er ikke relevant i forbindelse med dette forslag. Ud over de rejsende er de vigtigste interesserede parter medlemsstaterne, som har udtrykt ønske om en modernisering af direktivet”. Ligeledes har Kommissionen under samme punkt konkluderet, at ”Det er ikke relevant at foretage en konsekvensanalyse, da dette forslag kun drejer sig om tilpasning af eksisterende regler og ikke indførelse af en ny afgiftsordning”.

Tobaksindustrien mener, at Kommissionen lader til helt at overse, at såfremt medlemsstaterne indfører de laveste mængdebegrænsninger for tobaksvarer, som direktivet lægger op til, vil der ifølge tobaksindustrien blive tale om voldsomme konsekvenser for de mange virksomheder, hvis forretningsgrundlag hviler på handel med afgiftsfrie tobaksvarer fra tredjelande. Der er således en række flyselskaber, charterselskaber og færgeruter her i landet og i EU i øvrigt, hvis drift forudsætter, at de rejsende i et vist omfang handler afgiftsfrit. Tobaksindustrien mener, at hvis denne handel fjernes, hvilket i realiteten vil være en konsekvens af at indføre de nye lave mængdebegrænsninger, vil disse virksomheders indtægtsgrundlag blive kraftigt reduceret, og hele konkurrencesituationen i dele af rejsebranchen vil forrykkes. Hertil kommer, at forbrugerne vil skulle indstille sig på at betale meget højere priser end i dag for selve transportydelsen/rejsen. Tobaksindustrien finder, at dette i sig selv bør give anledning til en nøje genovervejelse af direktivforslaget.

Medlemslandene kan ifølge direktivet vælge en af de tre typer begrænsninger for indførelse af tobak, som direktivet beskriver: 1) de nuværende grænser, 2) de nye lave grænser eller 3) en kombination af 1) og 2), hvor de højeste grænser kun anvendes for flyrejsende. Med andre ord bliver der formentlig et kludetæppe af mængdebegrænsninger indenfor EU. Efter Tobaksindustriens opfattelse stemmer denne fleksibilitet for medlemsstaterne dårligt overens med det behov, der er for, at borgerne har enkle og klare regler at rette sig efter. Hvis de hidtidige harmoniserede grænser afløses af det foreliggende direktivudkast, øges risikoen for, at borgerne misforstår eller kommer i vildrede om reglerne og derfor overtræder dem.

Det antydes i direktivet, at det også er bekymringen for det lavere prisniveau i EU's nye nabolande som f.eks. Rusland, Ukraine og Belarus, der er baggrunden for at fastsætte meget lave grænser for, hvor mange tobaksvarer, der kan medbringes fra tredjelande. I så fald er det mængden af tobaksvarer, der kan indføres via landjorden/søvejen, der skal begrænses. Som direktivet er udformet, vil medlemsstaterne imidlertid kunne vælge at anvende de laveste mængdebegrænsninger på alle rejsende uanset rejseform. Det finder Tobaksindustrien unødigt vidtgående for at dæmme op for en mulig import fra de nye nabolande.

Det er således Tobaksindustriens opfattelse, at det udkast til direktiv, der foreligger, lægger op til overflødige ændringer i de gældende, velfungerende begrænsninger i de mængder af tobaksvarer, der kan indføres fra tredjelande. Ændringerne vil efter Tobaksindustriens vurdering ikke have nogen som helst betydning for tobaksforbruget i EU.

Hertil kommer, at ændringerne, som direktivet lægger op til, ifølge tobaksindustrien vil have særdeles negative følger for en række virksomheder, der har handel med afgiftsfrie tobaksvarer som et vigtigt led i deres

forretningsgrundlag. Endelig finder tobaksindustrien, at direktivet er endnu et eksempel på, at selv om EU skulle arbejde for harmonisering, går udviklingen i retning mod indviklede nationale regler.

Frem for på denne måde at begrænse indførslen af tobaksvarer fra tredjelande burde EU efter Tobaksindustriens opfattelse i langt højere grad øge indsatsen for at begrænse organiseret indsmugling af forfalskede cigaretter, et problem der er voldsomt stigende og af meget stor økonomisk betydning for såvel tobaksvirksomhederne som EU's medlemsstater.

Danmarks Rederiforening har udtalt, at Kommissionen ønsker at modernisere rejsegodsdirektivet og derfor har fremlagt ovennævnte forslag i februar d.å. I forklaringen til forslaget nævnes, at det ikke berører andre end rejsende og medlemslande, hvorfor det ikke har været genstand for nogen form for konsultation forud for fremlæggelsen. Danmarks Rederiforening finder, at Kommissionen hermed fuldstændig overser, at forslaget indeholder klare konkurrenceforvridende elementer, som vil tilgodese flyruter frem for passagerskibsruiter.

Det konkrete problem i direktivforslaget er bestemmelserne i art. 8 og 9, hvor der indføres betydeligt højere monetære grænser for rejsendes indførsel af varer, når de ankommer til EU med fly, mens grænsen kun justeres en anelse op for rejsende, der ankommer med passagerskib. Hertil kommer endda, at parfumekvoten samtidig afskaffes.

Danmarks Rederiforenings medlem DFDS A/S transporterer mere end 800.000 passagerer om året på ruten Oslo-København. På denne rute er der direkte konkurrence med flyselskaber, og den i direktivforslaget anførte argumentation om, at det er lettere for de rejsende at foretage hyppige rundrejser ad søvejen kan ikke siges at gælde her, da en rundrejse varer 40 timer.

Danmarks Rederiforening har i deres udtalelse vedlagt en udtalelse fra den europæiske rederiforening ESCA, og har samtidig anmodet om et møde med skatteministeriet.

Brancheforeningen for Kaffe og Te har ingen bemærkninger til forslaget.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Kompromisforslaget indebærer følgende statsfinansielle konsekvenser:

Ad A – forhøjelse af beløbsgrænsen:

Det skønnes, at den samlede værdi af rejsegods vil blive forøget med ca. 100 mio. kr. Afgift heraf udgør ca. 25 mio. kr., som er det statslige provenutab. Skønnet er forbundet med en vis usikkerhed.

Ad D - afskaffelse af kvantitative lofter for parfume, kaffe og te:

Der er ingen punktafgift på parfume i Danmark og kun en beskeden afgift på te. Der kan ses bort fra disse varer. Det skønnes, at de provenumæssige konsekvenser ved en forhøjelse af loftet for indførsel af kaffe vil blive et tab på 10 mio. kr., heraf 5 mio. kr. fra moms og 5 mio. kr. fra kaffeafgift. Skønnet er forbundet med en vis usikkerhed.

Der kan ses bort fra de finansielle konsekvenser af Kommissionens forslag under punkt B, ikke mindst i lyset af at Danmark geografisk set er fjernt fra tredjelande. Af samme grund er de fleste rejser til Danmark fra tredjelande via fly, hvorved f.eks. et loft for øl ikke har nogen betydning.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Nærhedsnotat er sendt til Folketingets Europaudvalg den 16. marts 2006, grundnotat er sendt til Folketingets Europaudvalg den 27. marts 2006, og revideret grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 11. maj 2006.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side støttes en ajourføring og modernisering af rejsegodsdirektivet, herunder at beløbsgrænsen for indførelse af varer hæves fra 175 euro til maksimalt 350 euro.

Danmark arbejder for at sikre ensartede regler for alle medlemslande men vil i sidste ende ikke blokere for særordninger til enkelte medlemslande, såfremt der herved kan opnås enighed om forslaget.

Andre landes holdninger

Et flertal af medlemslandene støtter formandskabets kompromisforslag, herunder at beløbsgrænsen for indførelse af varer hæves til 300 euro. Enkelte medlemsstater ønsker dog en højere beløbsgrænse, mens enkelte andre medlemsstater ønsker en grænse på højst 220 euro.

Herudover er der enkelte lande, der har forbehold overfor en afskaffelse af mængdegrænserne for kaffe, te og parfume. Endvidere ønsker enkelte medlemslande en valgmulighed for differentiering mellem flyrejsende og andre rejsende med hensyn til cigaretter fastholdt.

Dagsordenspunkt 5: **Betalingsdirektivet**

Resumé: Formålet med forslaget er at skabe de juridiske rammer for et indre marked for detailbetalinger. Det skal ske ved at harmonisere reglerne for udbydere af betalingstjenester i EU og for brugen af betalingsinstrumenter. Direktivet vil bl.a. understøtte arbejdet i den europæiske banksektor med at opbygge infrastrukturen for et fælles detailbetalingsområde i euro - Single Euro Payment Area - SEPA.

Det finske formandskab søger at opnå en politisk enighed om forslaget på ECOFIN-mødet den 28. november 2006 samt herefter at opnå enighed med Europa-Parlamentet om forslaget i en såkaldt "1. læsning".

KOM(2005) 603

Baggrund og indhold

Kommissionen har beregnet, at omkostningerne ved de nuværende betalingsformidlingssystemer udgør op til 2-3 % af medlemslandenes BNP. Kommissionen henviser til beregninger, der viser, at omkostningerne til betalingsformidling er 8 gange højere i det medlemsland, hvor formidlingen er mindst effektiv i forhold til det mest effektive medlemsland.³ Effektivisering på området skal bl.a. ske ved overgang fra transaktioner med kontant betaling og betaling med checks til elektroniske betalinger, herunder kreditoverførsler (konto-til-konto-overførsler), betalingsservice og kortbetalinger.⁴

Den økonomiske og teknologibaserede udvikling har skabt øget mulighed og behov for effektive og moderne betalingssystemer. Det er således Kommissionens hensigt at fremskynde den markedsmæssige opbygning af et indre marked for betalinger, hvorigennem stordriftsfordele og konkurrence nedbringer omkostningerne ved betalingssystemet.

Kommissionen har den 1. december 2005 udsendt et forslag til direktiv om betalingstjenester i det indre marked samt om ændringer af direktiverne 97/7/EF, 2000/12/EF og 2002/65/EF. Forslagets hjemmel er Traktatens art. 47, stk. 2 og art. 95 (vedtagelse efter den fælles beslutningstagning – art. 251). Forslaget skal ses som et led i udmøntningen af den europæiske bankindustri arbejde med at opbygge en ny infrastruktur for et fælles detailbetalingsområde i euro - Single Euro Payment Area - SEPA. Formålet med SEPA er, at grænseoverskridende betalingstransaktioner gennemføres mindst lige så hurtigt og billigt som indenlandske betalingstjenester. Direktivet skal understøtte denne proces ved at skabe de lovgivningsmæssige rammer for betalinger i detailledet, således at der ikke eksisterer nationale regler eller standarder, der gør det vanskeligere at foretage grænseoverskridende betalinger i forhold til nationale betalinger. Direktivet vil regulere betalingstjenester mellem udbydere af disse tjenester (betalingsformidlere) og brugere.

³ 34 euro i Nederlandene og 252 euro i Italien om året for en "gennemsnitlig bruger af betalingstjenester. I nogle lande opkræves op til 5 % af forretningernes omsætning ved betaling med betalings-kreditkort.

⁴ Kommissionen har udsendt en "impact assessment" om forslaget:

http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/framework/sec_2005_1535_en.pdf

Overordnede bestemmelser

Direktivets anvendelsesområde

Geografisk afgrænsning: Forslaget omfatter både indenlandske og grænseoverskridende elektroniske betalingstjenester, hvor både betalerens og modtagerens betalingsformidler er beliggende i EU.

Beløb og valutaer: Kommissionen foreslog, at direktivet skulle gælde for overførsler i alle valutaer. Det finske formandskab har imidlertid foreslået, at forslaget alene omfatter betalinger i euro og andre EU-valutaer.

Type af udbydere af betalingstjenester: Forslaget omfatter alle virksomheder, som udfører elektroniske betalingstjenester, særligt kreditinstitutter, udstedere af elektroniske penge, postgiro-”institutter” samt en ny type betalingsformidlere kaldet ”betalingsinstitutter”.⁵

Harmonisering

Forslaget bygger på fuld harmonisering af bestemmelserne, som regulerer retten til at udbyde betalingstjenester samt af bestemmelserne om informationsforpligtelser samt rettigheder og forpligtelser i forbindelse med udbud af betalingstjenester.

Særligt gælder det fx, at der ingen begrænsninger er på de aktiviteter, som en udbyder af betalingstjenesteydelser fra et andet medlemsland udfører i værtslandet på grundlag af en tilladelse fra virksomhedens hjemland. Medlemslandene kan dog fastsætte nationale regler om bl.a. opsigelse af aftaler om betalingstjenester (fx mellem bank og kortholder), begrænsning af "betalerens" tab som følge af misbrug af betalingsmidlet og kortere frister for gennemførelse af indenlandske betalinger.

Principper og mål

De primære mål og principper med forslaget er: 1) øget konkurrence gn. bl.a. retten til fri udveksling af betalingstjenester, og 2) øget gennemsigtighed og informationskrav

Ad 1 Retten til fri udveksling af betalingstjenesteydelser

Efter forslaget opnår betalingsinstitutter ved meddelelsen af tilladelse i et EU-land ret til at drive grænseoverskridende virksomhed med betalingstjenesteydelser i hele EU. Udbydere af betalingstjenester skal have adgang til betalingsformidlingsystemer efter regler, som er objektive, proportionale, ikke-diskriminerende og ikke begrænser adgangen mere end det er nødvendigt for at beskytte systemet mod økonomiske tab. Grænseoverskridende virksomhed skal anmeldes til hjemlandets tilsynsmyndighed, som oplyser værtslandets myndigheder (det land hvor tjenesteydelsen leveres) om ”anmeldelsen”.

Ad 2 Gennemsigtighed og informationskrav, herunder gebyrregler

Forslaget indeholder krav til den information bl.a. vedr. gebyr, rentesatser mv., som udbyderne af betalingstjenester skal give deres kunder. Formandskabet foreslår, at en udbyder stiller oplysninger til rådighed gratis. Ønsker brugeren supplerende oplysninger fx i form af flere kontoudtog end standardaftalen kan der dog kræves

⁵ Betalingsinstitutterne får ret til at udføre betalingstjenester, herunder udstedelse af betalingskort, udførelse af en betalingstransaktion med elektroniske penge, andre formidlere af betalinger/”pengeforsendere” og mobil/IT-betalinger.

gebyr for disse. Gebyrer skal være rimelige og omkostningsbaserede. Endvidere må der ikke opkræves betaling for udførelsen af pligter, som efter forslaget påhviler udbyderen, og betaling for tjenester skal være på linje med de faktiske omkostninger.

Det finske formandskab foreslår, at udbydere af betalingstjenester ikke må forhindre betalingsmodtagere (forretninger) i at overvælge gebyrer eller yde prisnedslag for brugen af et betalingsinstrument. Medlemslandene kan dog forbyde overvæltning af gebyrer på brugerne af betalingskort. Formandskabets tekst bidrager til at give medlemslandene mulighed for at fastholde den nuværende finansieringsstruktur af nationale betalingskort, herunder dankortet.

Regler om forbrugerbeskyttelse

Brugeren af betalingstjenesten skal bære tab på højst 150 euro, der måtte følge af et tabt eller stjålet betalingsinstrument, og som opstår, før brugeren har underrettet udstederen om tyveriet eller bortkomsten. Brugeren af betalingstjenester skal bære alle tab som følge af en uautoriseret transaktion, hvis de skyldes en svigagtig handling eller grov forsømmelse.

Formandskabet foreslår, at indsætte en formulering, der gør det muligt for medlemslandene at opretholde de gældende nationale ansvarsregler i forbindelse med en svigagtig eller groft uagtsom (with intent)⁶ handling, og herunder særligt tage hensyn til betalingsmidlets sikkerhedsniveau og tilknyttede personlige sikkerhedsforanstaltninger.

Europa-Parlamentets holdning

Forslaget er omfattet af den fælles beslutningstagning. Europa-Parlamentets økonomiudvalg har vedtaget en beretning om forslaget.⁷ I beretningen foreslås bl.a. indførelse af kapital og solvenskrav for virksomheder, der udfører betalingstjenester. Europa-Parlamentet forventes at stemme om forslaget i perioden 11.-14. december 2006.

Det finske formandskab forhandler med Europa-parlamentet med henblik på at opnå enighed mellem Europa-parlamentet og Rådet i en 1. læsning.

Nærhedsprincippet

Kommissionen peger på, at betalinger reguleres gennem en række nationale retsakter, som ofte forhindrer oprettelsen af europæiske betalingsstandarder, konventioner og infrastrukturer.

Manglende retssikkerhed for udbydere og brugere af betalingstjenester og en manglende harmonisering af de centrale rettigheder for udbydere og brugere forhindrer indførelse af tværeuropæiske betalingssystemer, fri udveksling af tjenesteydelser og konkurrence på de nationale markeder for betaling. En indsats på fællesskabsplan vil være et mere effektivt redskab til at nå målene med forslaget.

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

⁶ Et eksempel på grov uagtsomhed er fx hvis kort og kode udleveres til en "ven", som anvender kortet til andet end det aftalte.

⁷ PE 370.218v02-00 dateret 20.9.12006.

Gældende dansk ret

”Lov om visse betalingsmidler” samt ”Lov om grænseoverskridende pengeoverførsler” regulerer området i Danmark.

Efter lov om visse betalingsmidler skal udbydere af betalingsmidler anmelde deres virksomhed til Forbrugerombudsmanden. Loven indeholder bl.a. bestemmelser om forretningssted, oplysningspligt, opsigelsesret til at få beløb tilbageført samt hæftelses- og ansvarsregler.⁸ Lov om visse betalingsmidler indeholder desuden regler om finansieringen af dankortstrukturen.

Høring

Forslaget har været behandlet i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor – herunder med deltagelse fra en række organisationer, hvis medlemmer forventes berørt af forslaget. I forbindelse med drøftelsen i februar 2006 af Kommissionens direktivforslag fra december 2005 blev der afgivet en række høringssvar. Næsten alle høringssvar pegede på, at var en række uklarheder i teksten, som burde afklares. Svarene indeholder en række bemærkninger til de enkelte artikler.

Danmarks Nationalbank (DN) støtter forslaget, som vil medvirke til at fjerne de juridiske barrierer for et indre marked for detailbetalinger. En række forhold ved direktivet skal dog præciseres nærmere for at få afklaret forslagets anvendelsesområde. Det drejer sig bl.a. om begrebet "en betalingskonto", der er væsentlig for forståelsen af betalingstjenester i direktivets annek. Tilsvarende skal det klargøres, hvad der forstås ved "et begrænset netværk af nærtstående tjenesteudbydere". Som direktivet foreligger, er det også usikkert, hvilke risici, der knytter sig til betalingsinstitutter. Så længe der er tvivl om disse risici, kan der ikke tages stilling til direktivets tilsynskrav til betalingsinstitutter. DN peger desuden på, at det er vigtigt, at direktivet tager passende højde for, at nogle EU-lande ikke deltager i eurosamarbejdet.

Dansk Aktionærforening lægger vægt på, at danske aktionærer har adgang til sikre og hurtige betalingssystemer ved handel med værdipapirer, og at systemerne har lave omkostninger.

Dansk Handel & Service (DHS) deler Kommissionens ønske om at sikre et velfungerende indre marked for betalinger i EU. DHS peger på, at der ikke bør ændres i eller skabes uklarhed i forbindelse med betaling for brug af betalingsmidler. Gebyrer for brug af betalingsmidler bør kunne gøres synlige for brugerne af betalingsmidlerne.

Finansrådet (FR) peger på, at der er tale om store omkostninger i forbindelse med opbygningen af den nye infrastruktur for betalingstransaktioner i euro. Der findes ikke planer om at opbygge tilsvarende infrastrukturer for andre valutaer (90% af grænseoverskridende betalinger i EU foregår i euro). Besparelser som følge af en ny infrastruktur må derfor ses i lyset af disse investeringer, og der må tages udgangspunkt i løsninger, der er markedsmæssigt grundlag for at etablere. FR mener, at forslaget griber mere ind i den fri prisdannelse, herunder i valørpraksis, end nødvendigt. FR støtter harmonisering inden for det regulerede område. FR ønsker

⁸ Ifølge Forbrugerombudsmandens retningslinier vedrørende fjernsalg m.v. i betalingssystemer med betalingskort skal en kortudsteder føre beløb, trukket på et betalingskort tilbage, hvis kortindehaveren gør en række indsigelser gældende, herunder at den bestilte vare ikke er leveret.

en analyse af forslagens konsekvenser for den eksisterende danske betalingsinfrastruktur. FR peger på, at forslagens frister for overførsel ikke kan opfyldes i alle valutaer. Forslagets anvendelsesområde skal for så vidt angår fristen for overførsel kun omfatte overførsler i euro.

Forbrugerrådet kan overordnet set tilslutte sig, at der bliver skabt et lovgivningsmæssigt fundament for hurtigere og billigere systemer for betalingstjenester. Forbrugerrådet mener, at lov om visse betalingsmidler fungerer ganske hensigtsmæssigt og er stærkt bekymret for, at forslaget vil betyde en forringelse af det danske beskyttelsesniveau. Rådet tager afstand fra, at det bliver muligt at aftale en passiv accept ved væsentlige ændringer i aftalegrundlaget mellem kortholder og -udbyder. Renten bør kun kunne ændres på objektive grundlag. Forbrugeren bør kunne opsige en aftale uden omkostninger, hvis aftalevilkårene ændres til ugunst for forbrugeren. Rådet tager afstand fra de foreslåede ansvarsregler, som vil betyde, at forbrugerne vil komme til at hæfte for misbrug med 150 euro og uden begrænsning ved groft misbrug. Rådet støtter medtagelsen af valideringsregler i forslaget. Rådet foreslår, at reglerne i Danmark om beskyttelse af persondata bevares. Der bør endvidere være en generalklausul i lighed med § 4 i lov om visse betalingsmidler, og det bør sikres, at forbrugere ved forudbetalte betalingsmidler kan få tilbagebetalt en restværdi efter gyldighedens udløb.

Oliebranchen fremhæver, at brændstofkort primært har til formål at gøre det lettere for selskabernes kunder at gøre indkøb inden for et (meget) begrænset forretningsområde. Der er knyttet en række begrænsninger til brændstofkort. Der indgår også en række on-lineløsninger i nogle typer kort. Der bør derfor ikke gælde samme regler for brændstofkort som for "bankkort".

Telekommunikationsindustrien (TI) har efterlyst en afklaring af forslagens anvendelsesområde for teletjenester, idet forslagens tekst og den tilhørende "impact assessment" er modstridende. TI peger på, at "forudbetalte telekort" ikke giver mulighed for at identificere den, der foretager opkaldet.

Forslaget har endvidere været drøftet på et møde i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor den 16. juni 2006 i den udførelse, som forslaget havde umiddelbart inden afslutningen af det østrigske formandskab. På mødet blev de anførte synspunkter uddybet.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Gennemførelsen af forslaget vil betyde, at der skal fastsættes regler om:

- Krav om tilladelse til at drive betalingsformidling
- Oprettelse af et register over virksomheder, der har tilladelse til at drive virksomhed som betalingsformidler
- Tilsyn med betalingsformidlere
- Adgang til betalingssystemer
- Renteberegning/valørdage
- Ansvar for at en betaling kommer frem til "det modtagende institut" i et 3. land.

Endvidere skal en række bestemmelser tilpasses direktivet, særligt:

- Informationskrav ved betalinger
- Regler om ansvar ved uberettiget brug af betalingsmidler
- Udbygning af ankemuligheder
- Accepttidspunkt for gennemførelsen af en betaling
- Tidspunktet for seneste indsigelse mod gennemførelsen af en betaling
- Regler om databeskyttelse og videregivelse af oplysninger

Som konsekvens af forslaget foreslår Kommissionen, at art. 8 i direktiv 97/7/EF om grænseoverskridende pengeoverførsler og art. 8 i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser (2002/65/EF)⁹ ophæves. I konsekvens heraf skal lov om grænseoverskridende pengeoverførsler¹⁰ ændres.

Der skal vedtages regler om sanktioner ved overtrædelse af de gennemførte regler.

Kommissionens konsekvensanalyse indeholder ikke beregninger, der gør det muligt at skønne over forslaget statsfinansielle konsekvenser. Endvidere er det vanskeligt på nuværende tidspunkt at anslå de statsfinansielle konsekvenser, da forhandlingerne om indholdet og omfanget af de kompetente myndigheders opgaver og pligter ikke er afsluttet. Det er muligt, at der må afsættes flere ressourcer til det øgede tilsyn med udstedere af betalingsinstrumenter, som forslaget lægger op til. Eventuelle yderligere ressourcer vil som udgangspunkt blive finansieret inden for de relevante ministeriers rammer.

Forslaget berører ikke regler, der fastsættes af regioner, amter og kommuner. Fordele i form af større konkurrence på betalingsformidlingsområdet vil også omfatte offentlige brugere af betalingstjenester. Forslaget berører ikke miljøbeskyttelse.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

De samlede besparelser, der opnås for udbydere og forbrugerne ved indførelsen af fælles regler om udførelsen af betalingstjenester ventes at overstige omkostningerne, der for udbydere består i tilpasning af eksisterende informationsmateriale og edb-systemer.

På længere sigt vil SEPA-infrastrukturen lette gennemførelsen af betalinger i euro.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt nærhedsnotat af 3. februar 2006 til Europaudvalget (KOM(2005)603 – bilag 1) og Erhvervsudvalget. (ERU alm. del – Bilag 230). Der er fremsendt grundnotat den 9. marts 2006 til Europaudvalget (bilag II) og til Erhvervsudvalget (bilag 279).

SEPA-projektet blev forelagt Europaudvalget den 6. oktober forud for ECOFIN-mødet den 10. oktober.

⁹Artikel 8: Betaling med kort

Medlemsstaterne påser, at det er muligt for en forbruger:

— at anmode om annullering af en betaling, hvis et betalingskort er blevet anvendt svigagtigt i forbindelse med en fjernsalgsaftale

— at blive krediteret for eller få refunderet det betalte beløb, hvis der er tale om en sådan svigagtig anvendelse.

¹⁰ Lov nr. 237 af 21. april 1999.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter det overordnede formål med direktivet med opbygning af en EU betalingsinfrastruktur for betalinger i euro, herunder:

- At forslaget gennemføres i nær tilknytning til opbygningen af betalingsinfrastrukturen bag SEPA
- At der skal gælde ensartede regler for sammenlignelige typer af betalingsformidling.
- At krav til – og tilsyn med - virksomheder, der driver betalingsformidling, må være proportionale med de risici, som er knyttet til denne type virksomhed.

Regeringen arbejder for, at beskyttelsesniveauet i forslaget kommer til at svare til det gældende beskyttelsesniveau i Danmark, og at forslaget ikke forringer den indenlandske infrastruktur for betalinger.

På dansk foranledning er der indføjet en bestemmelse i forslaget om, at medlemslandene kan forbyde overvæltning af gebyrer på brugen af nationale betalingsinstrumenter (betalingskort). Der er ligeledes på dansk foranledning indsat en præcisering i forslaget indledende bemærkninger om, at en medlemsstat kan forbyde opkrævning af gebyrer for brug af betalingskort, der er en væsentlig del af den nationale betalingsinfrastruktur. Danmark støtter formandskabets forslag. Formålet med disse ændringer er at sikre den danske dankortaftale.

Danmark støtter formandskabets forslag, der skal gøre det muligt for medlemslandene at opretholde de gældende nationale ansvarsregler i forbindelse med en svigagtig eller groft uagtsom handling, og herunder særligt tage hensyn betalingsmidlets sikkerhedsniveau og de tilknyttede personlige sikkerhedsforanstaltninger.

Regeringen arbejder for, at direktivet bliver konkurrenceneutralt og ikke påvirker innovation og udvikling af nye former for betalingstjenester.

Andre landes holdninger

Der er bred støtte blandt medlemslandene til forslaget vedr. direktiv om betalingstjenester på de dele, der er nødvendige for at gennemføre SEPA-projektet.

Dagsordenspunkt 6: Ændring af finansforordningen for EU's budget

Resumé: EU's nuværende finansforordning, der trådte i kraft den 1. januar 2003, indeholder reglerne for den økonomiske forvaltning, kontrol og revision af EU-budgetgennemførelsen. Baseret på de indhentede erfaringer med denne finansforordning og dele af Kommissionens køre- og handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol fremlagde Kommissionen i maj 2005 og maj 2006 forslag til en række ændringer i regelsættet, der kan forbedre og forenkle gennemførelsen af budgettet.

Rådets budgetudvalg har siden september 2005 foretaget en gennemgang af Kommissionens forslag til ændring af finansforordningen. På denne baggrund har formandskabet fremlagt et modificeret forslag til revision af finansforordningen, som formandskabet vil drøfte med Europa-Parlamentet. Formandskabet foreslår bl.a., at en række elementer i Kommissionens forslag udgår. Det gælder f.eks. proportionalitetsprincippet og brugen af supplerende tvangsinddrivelsesinstrumenter. De fleste elementer i Kommissionens udspil er dog bibeholdt. Det gælder f.eks. styrkelsen af budgettets gennemsigtighed ved oplysninger om modtagere af EU-støttemidler og den mere forenklede og fleksible budgetforvaltning. Kommissionen foreslog på bl.a. tilskudsområdet.

KOM (2005) 181, KOM (2006) 213

Baggrund og indhold

EU's nuværende finansforordning, der trådte i kraft den 1. januar 2003, indeholder reglerne for den økonomiske forvaltning, kontrol og revision af EU-budgetgennemførelsen. Baseret på de indhentede erfaringer med denne finansforordning fremlagde Kommissionen i maj 2005 et forslag til en række ændringer i regelsættet, der kan forbedre og forenkle gennemførelsen af budgettet. Dette første forslag er beskrevet i Finansministeriets grundnotat af 31. oktober 2005.

Kommissionen fremlagde dernæst i maj 2006 et nyt ændringsforslag til revision af finansforordningen, der søger at tage hensyn til andre EU-institutioners bemærkninger og forslag under behandlingen af Kommissionens oprindelige ændringsforslag fra maj 2005. Derudover indeholder det nye ændringsforslag en udmøntning af dele af Kommissionens køre- og handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol. Kommissionen ønsker, at ændringerne skal træde i kraft den 1. januar 2007. Dette andet forslag er beskrevet i Finansministeriets supplerende grundnotat af 14. juli 2006.

Beslutningsproceduren for forslagets vedtagelse følger af EF-traktatens bestemmelser, hvorefter finansforordningen om EU's budget og revisioner heraf skal vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten, jf. Traktatens artikel 279. Høringen af Parlamentet finder sted efter den samrådsprocedure, der er etableret i henhold til Fælleserklæringen af 4. marts 1975 fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. I øvrigt bemærkes, at artikel 279 blev ændret ved Nice-traktaten, således at beslutningsproceduren den 1. januar 2007 ændres fra enstemmighed til kvalificeret flertal i Rådet.

Revisionsrettens udtalelser

Revisionsretten har afgivet bemærkninger til Kommissionens to ændringsforslag i december 2005 (Udtalelse nr. 10/2005) og september 2006 (Udtalelse nr. 4/2006). I den første udtalelse, der vedrører Kommissionens forslag fra maj 2005,

bemærker Retten, at de foreslåede ændringer på mange områder (særligt vedrørende indkøbsaftaler og tilskud) er et vigtigt skridt på vejen mod den forenkling og fleksibilitet, der er nødvendig for en effektiv økonomisk forvaltning. Imidlertid er nogle af de foreslåede ændringer for omfattende (særligt undtagelserne fra budgetprincipperne), mens andre ændringer ikke er vidtgående nok til at løse de problemer, som Kommissionens tjenestegrene er stødt på (særligt budgettets gennemførelsesmåder samt mulighederne for interinstitutionelt samarbejde).

I den anden udtalelse, der vedrører Kommissionens forslag fra maj 2006, bemærker Retten, at forslaget er en forbedring i forhold til det oprindelige forslag og generelt set vil resultere i et forbedret finansielt kontrolmiljø. Retten støtter den foreslåede tilføjelse af et nyt budgetprincip om proportionalitet, således at kravene til procedurer og dokumentation står i et rimeligt forhold til risikoen og udgifterne ved gennemførelsen af programmer og aktiviteter. Endvidere tilslutter Retten sig tilføjelse af et budgetprincip om effektiv og efficient intern kontrol med budgetgennemførelsen, men anbefaler også en videreudvikling af bl.a. definitionen af fælles karakteristika for interne kontrolsystemer på forskellige budgetområder. Endelig bemærker Retten, at den nuværende finansforordnings tidsfrist (senest den 31. oktober) for Rettens offentliggørelse af sin årsberetning har vist sig at være for kort. Retten ser to muligheder for en løsning: Enten fremskynder Kommissionen sin regnskabsaflæggelse eller Retten fremlægger sin årsberetning senere.

Formandskabets forslag

På baggrund af gennemgangen af Kommissionens forslag til ændring af finansforordningen i Rådets budgetudvalg vil formandskabet drøfte sagen med Europa-Parlamentet. Formandskabets udgangspunkt for drøftelserne med Parlamentet er en række modifikationer i Kommissionens seneste forslag fra maj 2006 som beskrevet i Finansministeriets supplerende grundnotat af 14. juli 2006. Det drejer sig i hovedsagen om følgende modifikationer:

- Det foreslåede proportionalitetsprincip udgår.
- Princippet om effektiv og efficient intern kontrol opretholdes indholdsmæssigt, men frem for at fremhæves som et princip, behandles intern kontrol som en arbejdsmetode og -proces i relation til budgetgennemførelsen. I praksis vurderes denne ændring at være begrænset.
- Forslaget til håndtering af, hvilke risici der bør kunne accepteres i forbindelse med de underliggende transaktioner på de forskellige politikområder, udgår. Formandskabet lægger dog op til, at Rådet skal arbejde videre med denne problemstilling.
- Forslaget om, at medlemsstaterne på det relevante nationale plan skal sende Kommissionen en årlig oversigt over de foreliggende revisioner og erklæringer, bibeholdes - dog uden udtrykkelig henvisning til, at oversigten skal sendes til Kommissionen. I praksis vurderes denne ændring at være begrænset.
- Forslagene om styrket tvangsinddrivelse af EU-fordringer udgår.
- Forslaget om, at myndighederne i medlemsstaterne og tredjelande skal bidrage til en central database over erhvervsdrivende m.fl., der befinder sig i en udelukkelsessituation, udgår.

- På baggrund af Revisionsrettens ovennævnte bemærkninger om de stramme tidsfrister i den nuværende finansforordning foreslås udskydelse i 2 uger af en række tidsfrister vedrørende regnskabsaflæggelse, ekstern revision og decharge.

De øvrige elementer i Kommissionens seneste forslag fra maj 2006 er bibeholdt (dog eventuelt med mindre tekniske modifikationer). Det gælder f.eks. styrkelsen af budgettets gennemsigtighed ved oplysninger om modtagere af EU-støttemidler og den mere forenklede og fleksible budgetforvaltning, Kommissionen foreslog på bl.a. tilskudsområdet.

Europa-Parlamentets holdning

Som led i høringsproceduren har Europa-Parlamentet i marts 2006 fremsat en række ændringsforslag til Kommissionens første forslag til ændring af finansforordningen fra maj 2005. Det drejer sig bl.a. om følgende forslag:

- Tilføjelse af et proportionalitetsprincip som omhandlet i EF-traktatens artikel 5 samt et princip om effektiv og efficient intern kontrol med budgetgennemførelsen, og herunder de risici for fejl, der kan tolereres.
- Udvidelse af rapporteringsforpligtelserne for de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede ved hver EU-institution.
- Etablering af en central database over erhvervsdrivende, der befinder sig i en udelukkelsessituation som ansøger eller bydende ved offentlig kontraktindgåelse.

Endvidere har Parlamentet i september 2006 vedtaget en kort tekst, der bl.a. anerkender, at Kommissionen i vid udstrækning har indarbejdet Parlamentets forslag i sit nye ændringsforslag fra maj 2006.

Nærhedsprincippet

Forslaget vedrører gennemførelsen af EU's budget og kan kun behandles på fællesskabsniveau. Det vurderes derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Forslaget skønnes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslagets konsekvenser i øvrigt

Forslaget har ingen statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser. Dog vil en vedtagelse af forslaget kunne have statsfinansielle konsekvenser eller konsekvenser for EU's budget, f.eks. i form af udgifter til etablering, tilpasning og drift af databaser med oplysninger om navne på støttemodtagere af EU-midler.

En vedtagelse af forslaget forventes endvidere at lette de administrative byrder for små og mellemstore virksomheder, organisationer m.fl., der ansøger om og modtager opgaver (kontrakter) eller tilskud fra EU.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat om sagen den 1. november 2005 samt oversendt supplerende grundnotat den 10. august 2006.

Der blev givet en orientering om sagen under dagsordenspunkt ”Siden sidst” forud for mødet i ECOFIN den 10. oktober 2006.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen forholder sig grundlæggende positivt til Kommissionens forslag, idet forslaget indeholder en række nydannelser, der vil kunne styrke Kommissionens og medlemsstaternes forvaltning, kontrol og revision af budgetgennemførelsen. Endvidere lægger forslaget op til en forenkling af dokumentationskrav til virksomheder og tilskudsmodtagere, hvad angår mindre kontrakt- og tilskudsbeløb, ligesom budgettets gennemsigtighed søges forbedret ved større åbenhed om modtagere af EU-tilskud. Endelig udmønter forslaget en række dele af Kommissionens handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol, der gerne skulle føre til en mere sikker gennemførelse af EU-budgettet. Som forhandlingsstøtte til Kommissionen har man derfor fra dansk side i almindelighed lagt vægt på faglige argumenter og spørgsmål, der kunne give Kommissionen lejlighed til at forsvare og tydeliggøre hensigten med og indholdet af forslagets delelementer.

Fra dansk side har hovedvægten i forhandlingsindsatsen været lagt på at støtte op om Kommissionens forslag til en styrket intern kontrol med budgetgennemførelsen. Det gælder særligt i følgende henseender:

- Tilslutningen til Kommissionens forslag om at tilføje et budgetprincip om effektiv og efficient kontrol i finansforordningen. Rådet har selv lagt op hertil i tidligere rådskonklusioner m.v.
- Nødvendigheden af en dybtgående drøftelse af den del af Kommissionens forslag der angår, hvilke risici der bør kunne accepteres i forbindelse med de underliggende transaktioner på de forskellige politikområder. Rådet har selv forpligtet sig hertil i sine konklusioner fra november 2005 om Kommissionens køreplan for indførelse af en integreret struktur for intern kontrol
- Fastholdelsen af medlemsstaternes selvstændige ansvar for de interne kontrolsystemers effektivitet, og herunder fremsendelse til Kommissionen af en årlig oversigt over foreliggende ledelses- og revisionserklæringer.

I forlængelse heraf har man fra dansk side arbejdet for at få Rådet til at forpligte sig til en fortsat behandling af spørgsmål vedrørende en mere integreret struktur for intern kontrol med budgettet - også efter den nye finansforordnings vedtagelse. Konkret har vi foreslået, at Rådets budgetudvalg skal afholde særlige møder om finansiel styring og kontrol med inddragelse af ekspertdeltagelse fra landenes hovedstæder.

Formandskabet lægger som nævnt op til en række modifikationer i Kommissionens seneste forslag fra maj 2006, hvis praktiske virkninger dog vurderes som ret begrænsede. Dertil kommer, at formandskabet har tilsluttet sig det danske forslag om, at Rådet forpligter sig til at arbejde videre med spørgsmål vedrørende den interne kontrol med budgetgennemførelsen. En vedtagelse af en revideret finansforordning efter de af formandskabet udstukne retningslinjer vurderes derfor samlet set at være et væsentligt skridt fremad.

Andre landes holdninger

Medlemsstaterne forholder sig positivt til de dele af forslaget, der indebærer en mere enkel og gennemsigtig budgetgennemførelse, mens en række lande har udvist betydelig modstand mod de dele af forslaget, der udmønter Kommissionens handlingsplan for en styrket intern kontrol med budgettet. De pågældende lande frygter, at forslaget reelt indebærer en udbygning af medlemsstaternes nuværende afgivelse af ledelses- og revisionserklæringer - noget de pågældende lande har modsat sig under behandlingen sidste år af Kommissionens køreplan for indførelse af en integreret struktur for intern kontrol. Modstanden udspringer bl.a. af det forhold, at kontrolansvaret i mange af landene er forankret på delstatsniveau eller regionalt niveau, som f.eks. i Tyskland og Spanien. Det kan derfor være svært for disse lande, at finde en passende formel eller model for den af Kommissionen ønskede erklæringsafgivelse på nationalt niveau.